

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 9/2016
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Ц. и др, због кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 6. у вези става 1. и чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ц. – адвоката Н.О., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К бр.6/13 од 03.02.2015. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр.338/15 од 22.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 20. јануара 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ц. – адвоката Н.О., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К бр.6/13 од 03.02.2015. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр.338/15 од 22.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 2К бр.6/13 од 03.02.2015. године, окривљени Ж.Ц. и З.Ј. оглашени су кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 6. у вези става 1. КЗ у саизвршилаштву- у вези са чланом 33. КЗ, за које дело је окривљени Ж.Ц. осуђен на казну затвора у трајању од једне године, а окривљени З.Ј. на казну затвора у трајању од седам месеци. У ове казне, окривљенима је урачунато време проведено у притвору од 16.06.2009. до 20.07.2009. године.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да суду на име паушала, сваки понаособ, плате износе од по 6.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр.338/15 од 22.07.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу и бранилаца окривљених Ж.Ц. и З.Ј., а пресуда Вишег суда у Нишу 2К бр.6/13 од 03.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ж.Ц. – адвокат Н.О., због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), не наводећи конкретно о којој повреди се ради, с тим што из образложења произлази да правноснажну пресуду побија због повреде одредаба члана 427. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Ж.Ц. – адвокат Н.О., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док у образложењу захтева указује на повреду одредаба члана 427. ЗКП, истицањем да првостепена пресуда окривљеном није достављена лично, која повреда сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена као дозвољени законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, а због повреде закона.

Како је, према томе, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољне разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Ж.Ц. одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.